

hvorpaa de ønske Sagen ordnet, kan det i alt Fald ikke ske; thi, selv om Dobbeltsporet opgives, maa Holte Station dog udvides og forandres, der kan ikke være Tale om Andet, det er ganske nødvendigt. Det er i Virkeligheden en betydelig Station og vil vedblive at være det i Betragtning af Hovedstadstrafikken.

Det ærede 4de Medlem for 7de Kredss (Høst) ønsker at vide, om Sverig vil tage Del i Dampfærgesbefordringen. Jeg skal om dette Spørgsmaal ikke sige Andet, end hvad jeg tidligere har udtalt, og hvis det ærede Medlem vil have lagt Mærke til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem fra Helsingør (Tvede) ved en anden Leilighed, saa vil han erindre, at man her staaar lige overfor en kommunal Havn i Sverig, og at vi for Diebliffet have Dampstibstrafikken mellem Helsingør og Helsingborg. Jeg tror, at det altsaa vil være naturligt at vente, at man ogsaa kan komme ind paa en Dampfærgesforbindelse, men jeg kan naturligvis ikke spørge derom, for jeg har Bemyndigelse dertil, og den faar jeg efter min Mening først, naar jeg har Ret til at anlægge et Dampfærgeleie i Helsingør. Thi jeg vil ikke udsætte mig for at spørge, og saa bag efter staa saaledes, at Rigsdagen ikke giver sin Tilslutning til Sagen. — Det ærede Medlem stillede et ganske urimeligt Spørgsmaal, nemlig om Sverig ikke skulde deltage i Anlægget. Jeg veed ikke, hvad det er, Sverig skulde deltage i paa dansk Grund. Det Dampfærgeleie, der skal anlægges i Helsingborg, maa Sverig naturligvis anlægge, men det i Helsingør skulle vi anlægge, og forsaavidt Forholdet bliver det, at vi beseile den Strækning mellem Helsingør og Helsingborg, saaledes som det er nu, saa bliver det ogsaa vor Sag at betale Dampfærgen. — Det ærede Medlem ønskede Oplysninger om Expropriationsforholdene og Udgifterne dertil. Det ærede Medlem maa jo dog vide, at det er et Forhold, der ordnes paa en helt anden Maade end Anlægget af Jernbaner. Det ordnes gennem Taxationskommissioner i Henhold til Loven af 1845. Man kan jo ganske vist gøre sig det nogenlunde klart, hvad der bliver Tale om at expropriere, skjøndt ikke engang det er ganske sikkert, da Kommissionen jo staaar temmelig uafhængig, men hvad Beføstningen angaar, da kan det ærede Medlem dog ikke forlange, at jeg skal indlade mig paa at oplyse Noget om den, det er jo ligefrem et Taxationsspørgsmaal, der afgøres paa den Maade, Loven anordner. — Hvorledes Trafikkens Størrelse vil blive, kan jeg naturligvis ikke vide. At den har været ret til-

fredsstillende hidtil, er en sikker Sag, og at den vil vøge, tror jeg ogsaa. At det ikke skulde være godt at faae en saadan gennemgaaende Trafik over vort Land, har jeg endnu ikke hørt Noget udtale, og forsaavidt det ærede Medlem sagde, at Jernbaneindtægterne formindskes, jo mere der fjæres, saa skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at det for det Første kommer af de hyppigere og hurtigere Tog, som man kræver, og for det Andet af de nedsatte Taxter, f. Ex. paa Returbillet osv., som man ogsaa kræver. Den Opgave at nedsætte Taxterne og fjære hyppigere og dog faae større Indtægter, kan ingen Administration løse.

Hvad angaar de Vædringsforslag, der ere stillede, har jeg allerede udtalt mig om Stykket Lyngby—Holte. Det vil som sagt være ganske urimeligt, naar man i det Hele taget anlægger Dobbeltspor, saa ikke ligefrem af Driftshensyn at tilstede dets Forlængelse ud over Lyngby op til Holte. Beføstningen derved vil jo ikke blive saa betydelig. — Det tredje Vædringsforslag gaar ud paa at flytte Jernbanestationen op til Helsingørs Havne-teræen i Stedet for til Helsingørs Havn. Jeg har havt Leilighed til at svare det ærede Medlem under en tidligere Forhandling, at den Forlægning af Stationen, man der ønsker, kan man ikke gaa til, medmindre man vil gjøre selve Stationen stor Skade. Om man kan bidrage til at staafe en bedre Afgangsvæi, er jo Noget, der kan tages under Overveielse, men jeg maa fastholde de Udtryk, der staa i Lovforslaget. — Endelig er der tilbage Spørgsmaalet om Dampfærgetypen. Det forekommer mig, og jeg kan ikke komme bort deraf, at naar vi beholde den mindre Dampfærgetype, saa maa man ogsaa gjøre det, som oprindeligt var forudsat, nemlig gaa ind i Helsingørs Havn med den; den hele Udgift, man derved rækker, er 125,000 Kr. til Dampfærgeleiet. Selve Dampfærgen regner jeg ikke med i dette Diebliff. Det vil erindres, at vi allerede have 5 Dampfærger af den Type, saa der vil snart kunne have Brug for den andensteds, om det skulde vise sig, at man maa forlade den her og gaa til en stor Dampfærge. Jeg kan ikke se, at der er Grund til at gaa til en Beføstning af 700,000 Kr., naar man godt kan nøies med en Beføstning af 125,000 Kr. I alt Fald er der da Grund til at forsøge med den lille Færge først. Jeg tror ikke, efter hvad der foreligger for mig, at der vil være saa betydelige Ulemper ved at have den i Havnen, at man skulde have Betænkeligheder ved at gaa til den her foreslaede Løsning. — Det ærede Medlem mente, at det var uberettiget,